

SÍNODE DE L'AMAZÒNIA

Nous camins per a l'Església i per a una ecologia integral

L'Assemblea Especial del Sínode dels Bisbes, on participen especialment els bisbes dels països amazònics, es reuneix al Vaticà, del 6 al 27 d'octubre d'aquest 2019, per a reflexionar sobre el l'Amazònia amb el lema: Nous camins per a l'Església i per a una ecologia integral.

Tot i que la temàtica es refereix a una regió específica, la Panamazònia, les reflexions que es proposen van més enllà d'aquest territori geogràfic, ja que abasten tota l'Església i es refereixen al futur del planeta. El Sínode Amazònic és de fet un gran projecte eclesial, cívic i ecològic que vol redefinir les línies pastorals de tota l'Església, adequant-les als temps contemporanis.

Segons el Document Preparatori (n.12) "l'Assemblea Especial per a la Panamazònia està cridada a trobar nous camins per fer créixer la cara amazònica de l'Església i també per respondre a les situacions d'injustícia de la regió".

La Panamazònia és la vasta regió d'Amèrica del Sud que s'estén per la conca fluvial del riu Amazones. Té una extensió prop de 14 vegades la d'Espanya i inclou nou països: Brasil, Bolívia, Colòmbia, Equador, Perú, Veneçuela, Surinam, Guaiana i Guaiana Francesa.

És un territori molt ric i una de les majors reserves de biodiversitat del planeta. Concentra més d'un terç de les reserves forestals del món, té el 20% de l'aigua dolça no congelada del planeta i el seu subsòl és molt ric en recursos (petroli, gas, minerals). És un territori molt important de cara a la regulació del cicle de l'aigua i del carboni a nivell planetari i una important font d'oxigen per a tota la Terra.

També té una gran riquesa etnogràfica: prop de 34 milions d'habitants, dels quals més de tres milions són indígenes, pertanyents a més de 390 grups ètnics. Pobles i cultures de tots els tipus com els afrodescendents, camperols, colons, que viuen en una relació vital amb la vegetació i amb les aigües dels rius.

Però l'Amazònia està amenaçada per interessos econòmics i polítics: desforestació, espoli dels recursos minerals, contaminació de l'aigua dels rius i els aqüífers subterranis, construcció indiscriminada de carreteres i ports... Unit a la corrupció en les institucions polítiques i la violació sistemàtica dels Drets Humans de la població amazònica

provoquen pobresa, desplaçaments forçats, pressió sobre les cultures local amb pèrdua de la seva identitat i cultura, posen en risc els ecosistemes amazònics i afecten decisivament al canvi climàtic.

Necessitem dialogar amb els pobles i comunitats amazòniques sobre el dret al territori, el dret a la identitat, el dret a l'aigua, el dret a l'hàbitat, el dret a decidir els models de desenvolupament que configuraran el seu destí i el seu consentiment a les actuacions que se'n derivin. Però, a més a més, la consciència del fet que la vida està amenaçada a l'Amazònia, ens interpel·la sobre l'actual model de desenvolupament, sobre el nostre estil de vida i el nostre consumisme.

Necessitem que els pobles amazònics ens transmetin respecte i preservació de l'entorn, espiritualitat d'agraïment i solidaritat amb la Mare Terra i la seva filosofia de vida, d'esperança i "bon viure", que promou viure en harmonia amb un mateix, amb la natura, amb els éssers humans i amb Déu.

Tal com ho expressa el Secretari Executiu de la Xarxa Eclesial Panamazònica (REPAM) en el seu article "SÍNODO AMAZÓNICO: EL KAIRÓS ECLESIAL Y SUS POLOS EN TENSIÓN":

El Sínode Amazònic vol ser un instrument per a la conversió. Una conversió que ve des dels marges, des dels pobles Amazònics. L'Amazònia és, i vol ser, una perifèria que ajudi a tota l'Església a concretar el seu procés de transformació, la seva tornada a l'origen. Una expressió del Déu que habita l'Església i l'obre a la novetat.

Així, la conversió (Apareguda, 278b) és sens dubte la volta al projecte del Regne, aquell d'un món més just i més humà, de genuïna fraternitat i equitat, i on tots aspirin a tenir vida i vida en plenitud, començant pels exclosos.

El Sínode ens convida a fer una lectura dels signes dels temps. Un temps propici, un moment especial en què fins i tot enmig de dificultats i signes de contradicció, és possible percebre la força de Déu obrint-se pas i teixint nous camins. Estem disposats a escoltar aquesta veu que ens expressa entre tants sorolls quotidians? Som capaços d'assumir la part que ens toca com a creients, i com a persones de bona voluntat, per impulsar aquests canvis que contribueixin a aquella Conversió més gran que ens precedeix i ens precedeix?